

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: UsII-263/20-7

REPUBLIKA HRVATSKA
354 - DRŽAVNA KOMISIJA ZA KONTROLU
POSTUPAKA JAVNE NABAVE

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Primljeno: 16-11-2020		
Priilog	Naposredno	Priština
Klasa: UP/II-034-02/20-02/3		
Ur broj: 383-01/20-13		

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sutkinja toga suda Dijane Vidović predsjednice vijeća, Gordane Marušić-Babić i Lidije Vukičević, članica vijeća, te više sudske savjetnice Žanet Vidović, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja Grad Slavonski Brod, Vukovarska 1, Slavonski Brod, protiv tuženika Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave, Zagreb, Koturaška 43/IV, uz sudjelovanje zainteresirane osobe Terzić bus d.o.o., Slavonski Brod, Lička 83, koju zastupa opunomoćenik Krešimir Pencinger, odvjetnik u Slavonskom Brodu, Vukovarska 8, u predmetu javne nabave, na sjednici vijeća održanoj 7. listopada 2020.

presudio je

- I. Odbija se tužbeni zahtjev za poništenje rješenja Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave, klasa: UP/II-034-02/20-02/3, urbroj: 354-01/20-9 od 18. lipnja 2020. i naknadu troška spora.
- II. Tužitelj je dužan zainteresiranoj osobi Terzić bus d.o.o., Slavonski Brod, Lička 83, nadoknaditi trošak spora u iznosu od 3.125,00 kn u roku od 60 dana od dostave presude, a s viškom zahtjeva za trošak zainteresirana osoba se odbija .

Obrazloženje

Osporenim rješenjem poništena je Odluka o poništenju postupka davanja koncesije, klasa: UP/I-340-01/19-01/352, urbroj: 2178/01-07-20-6 od 5. ožujka 2020. u postupku dodjele koncesije za obavljanje komunalne djelatnosti prijevoza putnika u javnom prometu na području Grada Slavanskog Broda, broj objave: 2019/S 01K-0028548, davatelja koncesije Grad Slavonski Brod (točka 1.) te je davatelju koncesije naloženo da u roku od 8 dana naknadi žalitelju Terzić bus d.o.o. Slavonski Brod trošak žalbenog postupka (točka 2.).

Tužitelj osporava zakonitost rješenja tuženika iz svih zakonskih razloga. U bitnome, smatra da je tuženik rješavao o žalbi neovlaštene osobe, odnosno osobe koja nema pravni interes za izjavljivanje žalbe jer nije sudjelovala u postupku dodjele koncesije. Radi se, naime o tome da je ponudu predao Terzić bus, autoprijevoznički obrt, vl. Jure Terzića, dok je žalbu podnio Terzić bus d.o.o, Slavonski Brod, Lička 83. Smatra da društvo s ograničenom odgovornošću ne može biti pravni sljednik obrta, niti je tuženik dao valjane razloge za svoju odluku. Navodi da se pretpostavke za sudjelovanje u postupku dodjele koncesije i sposobnost, utvrđuju u odnosu na taj gospodarski subjekt jer bi se u protivnom omogućilo ponuditelju da

tijekom postupka dodjele koncesije izbjegne utvrđivanje sposobnosti za novog, izmijenjenog poslovnog subjekta. Opreza radi, prigovara i nepravovremenosti žalbe, navodeći da je žalitelj Odluku primio 17. travnja 2020., a žalbu izjavio 6. svibnja iste godine. Predlaže sudu da poništi osporeno rješenje i riješi stvar na način da žalbu zainteresirane osobe odbaci. Traži trošak spora.

Tuženik u odgovoru na tužbu navodi da zainteresirana osoba ima pravni interes, odnosno pravo na djelotvoran pravni lijek u predmetnom postupku. To stoga što postoji interes i namjera vlasnika obrta koji je podnio ponudu i žalitelja kao trovačkog društva čiji je on jedini osnivač, da nastavi s poslovanjem autoprijevozničkog obrta u promijenjenom pravnom obliku, koji preuzima prava i obveze prenositelja. Poziva se na presude Suda Europske unije koje se odnose na predmetnu materiju. Osporava tužbene prigovore u svezi pregleda i ocjene ponuda, jer je upravo davatelj koncesije, a ne tuženik, dužan utvrditi postoje li na strani ponuditelja propisani uvjeti za sudjelovanje u postupku. U svezi pravodobnosti žalbe, ističe da se primjenjuju odredbe Zakona o koncesijama („Narodne novine“ 68/17. i 107/20.) – dalje: ZoK, i Zakona o općem upravnom postupku („Narodne novine“ 47/09.) – dalje: ZUP, da je tužitelj dostavio zainteresiranoj osobi Odluku osobnom dostavom te je žalba predana u roku. Predlaže sudu da tužbeni zahtjev odbije.

Zainteresirana osoba u odgovoru na tužbu ističe da je tuženik u dva navrata poništio odluke tužitelja, prvi put odluku od 29. studenog 2019. o davanju koncesije trgovačkom društvu APP d.d. Požega te u ovom predmetu Odluku. Navodi da je tužitelj donio i novu odluku 13. kolovoza 2020., bez da je sačekao dovršetak spora. Očituje se i na aktivnu legitimaciju i pravodobnost žalbe, dodajući da i sada obavlja prijevoz putnika u gradskom javnom prijevozu, za koje usluge mu tužitelj plaća. Također se očituje i na razloge rješenja tužitelja koje nije predmet ovog spora. Predlaže sudu da tužbu odbaci zbog nedostatka pravnog interesa tužitelja. Traži trošak na ime sastava odgovora na tužbu u iznosu od 156.875,00 kn.

Tužitelj se očitovao i na dostavljene odgovore na tužbu ponavljajući ranije izneseno. Poziva se i na nove okolnosti pandemije.

Tužbeni zahtjev nije osnovan.

Odlučujući o tužbenom zahtjevu sukladno odredbi članka 31. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“ 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17.) – dalje: ZUS, prema slobodnom uvjerenju i na temelju razmatranja svih pravnih i činjeničnih pitanja, Sud je utvrdio da je osporeno rješenje zakonito.

Prema ocjeni ovoga suda pravilno je postupio tuženik kada je poništio Odluku, o čemu je dao valjane razloge, koje sud u cijelosti prihvaća. Stoga nije bilo osnove prihvatiti tužbene prigovore i ocijeniti osporeno rješenje nezakonitim.

Naime, tužitelj je objavio 16. srpnja 2019. obavijest o davanju koncesije za opće dobro ili usluge ispod EU praga. U postupku su zaprimljene tri ponude, koje je ocijenio prihvatljivima i odabrao ponudu ponuditelja APP d.d. Požega. Tu odluku je tuženik poništio povodom žalbi ostala dva ponuditelja (među kojima je i Terzić bus, autoprijevoznički obrt iz Slavenskog Broda) i predmet vratio na ponovni postupak. U ponovnom postupku tužitelj je donio rješenje o poništenju postupka davanja koncesije, koje je tuženik poništio po žalbi zainteresirane osobe, koja je u međuvremenu promijenila pravni oblik.

Odredbom članka 96. ZoK-a propisano je da je Državna komisija za kontrolu postupaka javne nabave nadležna za rješavanje o žalbama u vezi s postupcima davanja koncesija (stavak 1.). Pravna zaštita u postupku davanja koncesija uređenim dijelom prvim glavom III. ovoga Zakona provodi se u skladu s odredbama propisa kojima se uređuje javna nabava, a koje se odnose na otvoreni postupak (stavak 2.).

Prema odredbi članka 401. stavka 1. Zakona o javnoj nabavi („Narodne novine“ 120/16.) – dalje: ZJN 2016, pravo na žalbu ima svaki gospodarski subjekt koji ima ili je imao pravni interes za dobivanje određenog ugovora o javnoj nabavi, okvirnog sporazuma, dinamičkog sustava nabave ili projektnog natječaja i koji je pretrpio ili bi mogao pretrpjeti štetu od navodnoga kršenja subjektivnih prava.

Pravilno je tuženik zaključio da žalitelj, ovdje zainteresirana osoba ima pravo na žalbu te da je u ponovljenom pregledu i ocjeni ponuda, tužitelj dužan utvrditi postoje li na strani zainteresirane osobe propisani uvjeti za sudjelovanje u postupku, odnosno postoji li kontinuitet sposobnosti na strani subjekta koji je podnio ponudu i žalitelja. U otvorenim postupcima javne nabave, sukladno praksi Suda Europske unije, naručitelj je dužan omogućiti nastavak sudjelovanja u postupku izmijenjenog gospodarskog subjekta, odnosno ponuditelji moraju biti ravnopravni i u trenutku kad pripremaju svoju ponudu i u trenutku kad ponudu naručitelj ocjenjuje (C-396/14, C-697/17).

Neosnovano tužitelj prigovara pravovremenosti žalbe. Sukladno odredbi članka 85. ZUP-a, u svezi s odredbama članka 28. stavka 1. i 38. stavka 3. ZoK-a, u konkretnom slučaju zainteresiranoj osobi je izvršena i osobna dostava Odluke 27. travnja 2020. te je žalba izjavljena 6. svibnja 2020., izjavljena u roku iz članka 406. stavak 1. točka 5. ZJN 2016.

Na osnovi izloženog, ovaj sud nije imao osnove usvojiti tužbeni zahtjev i ocijeniti osporeno rješenje nezakonitim.

Stranka koja izgubi spor u cijelosti, snosi sve troškove spora, sukladno odredbi članka 79. stavka 4. ZUS-a. Odluka o naknadi troškova spora zainteresiranoj osobi za sastav odgovora na tužbu donesena je u skladu s Tbr. 23. i 42. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“ 142/12., 103/14., 118/14. i 107/15.) dok se u preostalom dijelu zahtjev zainteresirane osobe za naknadu troškova odbija kao neosnovan.

Trebalo je stoga, temeljem odredbe članka 57. stavka 1. ZUS-a, odlučiti kao u izreci.

U Zagrebu, 7. listopada 2020.

Predsjednica vijeća
Dijana Vidović, v.r.

Za točnost otpavka - ovlaštenu službenik

Tanja Nemčić

